

Р Е Ш Е Н И Е

№ 162

гр. Перник, 21.09.2010г.

Административен съд Перник, в открито съдебно заседание на седемнадесети септември през две хиляди и десета година в състав:

СЪДИЯ: ИГНАТ ГЕОРГИЗВ

По докладваното от съдията Георгиев административно дело № 356 по описа за 2010г. на Административен съд Перник, при участието на секретаря Т.М., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) , във връзка с чл. 63, ал. 4 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР) .

Образувано е по жалба на Е.Б.В.,*** срс-щу заповед за задържане с регистрационен № 460 от 18.07.2010 г. ка полицейски орган при II-ро РУ към ОД на МВР. В жалбата се твърди, че оспореният административен акт е незаконосъобразен. Постановен е при превишаване и злоупотреба с власт, при неизяснена фактическа обстановка и не съответства на целта на закона. Иска се отмяната на заповедта ведно с произтичащите от това законни последици.

Ответните страни - началник на полицейски орган при "Пътна полиция" към ОД на МВР и директора на ОД на МВР-гр. Перник, оспорват жалбата и изразяват становище за законосъобразност на обжалвания административен акт.

Административен съд Перник, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:
На 18.07.2010г. при управление на лек автомобил жалбоподателят е спрял за проверка от служители на МЗР. След като са се легитимирали служителите, са поискали на В. документите за правоуправление и са му обяснили, че се е движил с превишена скорост, за което обстоятелство са му показали показанията на радар. Съставен му е акт за установяване на административно нарушение. Акта му е предявен и същият е вписал в него своите възражения. Успоредно с това между жалбоподателя и неговата спътница е възникнал конфликт и са започнали на висок глас словесни разпри. Полицаят, е отправил предупреждение да не се държи грубо, но предупреждението не било възприето. Поради неизпълнението на предупреждението

жалбоподателят бил откаран в близкото полицейско управление и му е издадена заповед за задържане.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е заповед регистрационен № 460 от 18.07.2010 г. на полицейски орган при 11-ро РУ към СД на МВР, с която на основание чл. 63, ал. 1, т. 2 от ЗМВР жалбоподателят е задържан за срок от 24 часа. В мотивната част на оспорената заповед е посочено, че лицето отказва да изпълни полицейско разпореждане, както и че се държи грубо с жена си. Административният акт е подписан от полицейския орган и от задържаното лице. Преписката съдържа докладна записка, заповед за задържане на лице, декларация от жалбоподателя от 18.07.2010 г. от 11.25 часа, приложена по делото, в която лицето декларира, че не желае да има адвокатска защита, както и протокол за личен обиск на лицето от 18.07.2010 г., съставен в 11.30 часа и подписан от жалбоподателя, полицейския орган и на двама свидетели от същия пол. В протокола за личен обиск изрично е записано, че лицето няма възражения, както и е отразено, че същото е получило препис екземпляр от протокола. Така описаните по-горе документи са приети по делото като доказателства.

При така установената фактическа обстановка Административен съд Перник прави следните правни изводи:

Оспорената заповед за задържане е издадена на 18.07.2010г.. Жалбата на Е.В. е подадена чрез началник на сектор ПП към ОД на МВР-Перник, по правилата на АПК на 23.07.2010г. . Жалбата е подадена в срок от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Заповед с регистрационен № 460 от 18.07.2010 г. е издадена от полицейски орган по смисъла на чл. 53 във връзка с чл. 170 от ЗМВР, като същата съдържа реквизитите по чл. 63 от ППЗМВР. Фактическото основание, изложено от административния орган, е, че лицето отказва да изпълни полицейско разпореждане. От приетите по делото писмени доказателства съдът приема за установено по несъмнен начин, че лицето действително е попречило на полицейския орган да изпълни задълженията си по служба.

Заповедта е издадена, на основание чл. 63, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, съгласно която разпоредба полицейските органи могат да задържат лице, което след надлежно предупреждение съзнателно пречи на полицейски орган да изпълни задължението си по служба. В заповедта е посочено материалноправното основание, обусловило правомощието на полицейския орган да задържи лицето за срок от 24 часа, а именно неизпълнение на полицейското разпореждане да не се държк грубо с жената пътуваща в автомобила. Установено е от докладната записка на полицейския служител, че с поведението си В., макар и да е предупреден да престане да нагрубява спътницата си и да не пречи на проверката по ЗДП, е продължил да поддържа поведение различно от разпореденото му. Това обстоятелство не се оспорва от същия, а последователно е развито й в жалбата му. Това му

поведение е провокирало проверяващите да го задържат в поделенията на МВР. Материалноправната предпоставка на закона за разпореденото задържане безспорно е била налице. Доказано е от доказателствата към административната преписка, че задържаният съзнателно е пречил на полицейския орган да извърши служебните си задължения по ЗДП относно проверка на водача на моторното превозно средство. Виновното поведение на лицето е установено от доказателствата приложени към административната преписка – докладна записка на проверяващия орган на полицията. Наличието на данни, обосноваващи предположението за неизпълнение на полицейско разпореждане, са достатъчно основание и това е критерият по смисъла на закона за издаване на заповед за задържане 'за срок от 24 часа. Тази мярка се предприема с цел опазване на обществения ред и спокойствието на гражданите. Чрез мерките по чл. 63, ал. 1, т. 2 от ЗМВР органите на МВР реализират законовите си правомощия, свързани с профилактиката и превенцията. В тази връзка, достатъчно е по преписката да има определени данни, от които може да се направи извод за съпричастността на определено лице към извършеното нарушение, без да се поставя условие за точна квалификация на деянието. Такива данни в настоящия случай са налице. При издаването на заповедта за задържане не са нарушени административно-процесуалните правила – на лицето е разяснено правото на адвокатска защита, както и при задържане, на основание чл. 63 от ЗМВР, не могат да бъдат ограничавани други права, освен правото на свободно придвижване съгласно лично попълнената от него декларация. Извършен е личен обиск на жалбоподателят в присъствието на двама свидетели от същия пол, като обстоятелствата от него са отразени в протокол с дата 18.07.2010 г..

В конкретния случай оспорената заповед за задържане съответства на чл. 63, ал. 2 от ППЗМВР, защото съдържа задължителните реквизити като името, длъжността и местоработата на служителя, изда^ заповедта, правното основание за задържането, данни идентифициращи задържаното лице, датата и часът на задържането. С оглед на това изложените твърдения на жалбоподателя: свързани с нищожност на акта не се споделят. По силата на тази специална правна норма в заповедта трябва да е посочено правното основание, но не е необходимо да има посочване на конкретни обстоятелства като основание за задържането на лицето. Действително видно от оспорената заповед такива не са посочени, но сам по себе си този факт не е достатъчен за да обоснове незаконосъобразност на заповедта, тъй като няма пречка мотивите да бъдат извлечени от документите изготвени във връзка и по повод издаването на оспорения административен акт-докладна записка, протокол за обиск, обяснения на жалбоподателя, акт за установяване на адм. нарушение. Макар и в обжалваната заповед да не е посочена точната хипотеза от осемте, съдържащи се в нормата на чл. 63, а л. 1 ЗМВР, посочването на фактическите основания на чл. 63, ал. 1 ,т. 2 ЗМЕР, са достатъчна гаранция за лицето. В

конкретния случай, съдът приема, че това не е съществено нарушение на установената форма и не е довело до нарушаване правото му на защита.

По така изложените съображения, Административен съд Перник, намира, че оспорената заповед за задържане ре г. № 460 от 18.07.2010 г. на полицейски орган при "ПП" към ОД на МВР гр. Перник е законосъобразна, като издадена от компетентен орган, в кръга на правомощията му и съответства на целта на закона, поради което и жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 172 от АПК, Административен съд Перник

Отхвърля жалба на Е.Б.В.,*** срещу заповед за задържане с регистрационен № 460 от 18.07.2010 г. на полицейски орган при ОД на МВР.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му.

Съдия: /п/